

Vierde Nijkerks Dictee

Auteur: Bert Jurling

Waterbeheer

Ieder van u zal ongetwijfeld bekend zijn met het verhaal van het Nijkerkse slot Hulkestein. Het biedt een authentiek beeld maar toch ook een beangstigend toekomstperspectief. Immers, verliest niet elk luxueus appartement onmiddellijk zijn charme als het onder water komt te staan? En zou het niet onverdraaglijk zijn om nauwelijks voltooide, prestigieuze bouwprojecten als het Oosterpoortcomplex, de architectonisch verantwoord gerestaureerde Eierhal inclusief, in recordtijd in de golven te zien verdwijnen? Of scandeert u nu meteen: 'Ach, meneer de dicteeauteur, bespaar ons uw gechargeerde sensatiezucht!'

Natuurlijk, voor angstvisioenen en apocalyptische zinnebeelden kopen we niets en we mogen hopen dat het welbekende devies 'luctor et emergo' nog steeds van kracht is. Tegelijkertijd moeten we de zaak niet bagatelliseren. Door menselijke bemoeienis veroorzaakte klimatologische veranderingen kunnen accumuleren en van lieverlede leiden tot een wijd en zijd verspreide problematiek.

Na de industriële revolutie is de wereldbevolking exponentieel toegenomen. Echter, een adequaat zoetwaterbeheer bleef daarbij achter en dat terwijl goede sanitaire voorzieningen ook om redenen van hygiëne belangrijk zijn. Onder andere cholera, diarree, dysenterie, meningitis, tyfus, de ziekte van Weil, hebben alle een causale connectie met verontreinigd drinkwater.

Wat nu? Laten we niet alles overlaten aan intergouvernementele diplomaten en commissarissen van multinationals. Die zijn overijverig bij het opstrijken van bonussen, maar als het gaat om een wereldomvattend vraagstuk als zopas aangestipt, zijn het hielenlikkers vanjewelste, lapzwansen, die het buskruit niet hebben uitgevonden en op z'n janboerenfluitjes hun pensioen willen halen om op hun lauweren te gaan rusten.

Wij kunnen beter ter zake kundige hydrologen benoemen en charitatieve initiatieven als die van de Nijkerkse Rotarians toejuichen. Bovenal zouden we onze eigen exorbitante waterverspilling door bijvoorbeeld onze toiletgang, eens onder de loep kunnen nemen. Met excuses voor de clichématige platitudo, de westerse mens heeft schijt aan het afscheid van wat hij afscheidt.

Het is geen broodjeaapverhaal: in de ene hemisfeer laat men zijn behoefte met een delicate plons in exquise en soms buitenissig ingerichte waterclosets in kristalhelder drinkwater vallen. In de andere ontlast men zich in open riolen, en vunzige rivieren waarin de buurman even verderop een enigszins dubieus bad neemt.

Nog vele A4'tjes kunnen we hierover vullen. We moeten evenwel geen hydrofobie ontwikkelen, doch het aloude adagium actualiseren: 'Verbeter de wereld, begin bij jezelf'.